

[Alfred Jensen.]

vis forenkling heri. Men det forekommer mig alligevel, at man ved at gennemføre disse regler fjerner sig fra princippet om, at de, der har den største skatteevne, skal bære den største skattebyrde. Hvordan man end vender og drejer det, vil der blive en ulighed her. Jeg tror, man stod sig ved at opretholde en progression ikke alene for den kommunale skat, men også for den kommunale tillægsskat. Iøvrigt synes det mig, at hvis man opretholder den ordning, der er foreslået angående tillægsskatten, vil det føre til, at kommunerne efterhånden udskriver så meget, som de overhovedet kan udskrive, for at blive fri for at svare til tilskuds-fonden. Der er måske nogle, der ønsker en sådan udvikling. Jeg, og jeg tror det store flertal, ønsker ikke, at man skal presse kommuneskatten op. Hvis man har den opfattelse, at det bare gælder om at få skatterne op, er det rigtigt at gribe til den slags foranstaltninger, men ønsker man ikke det, må man være betænkelig ved at gennemføre forslaget i den foreliggende affattelse.

Jeg vil også gerne sige, at fradragsbeløbene, der er foreslået til maksimalt at udgøre 1 500 kr., forekommer mig at være forkert ansat. Når man opererer med 2 500 kr. for statsskatteloven, hvorfor har man så ikke det samme beløb i den kommunale skattelov? Der er jo ikke tale om, at det er et absolut fradrag. Der er jo tale om et maksimalt beløb, som kommunerne har mulighed for at gå op til, hvis de finder det fordelagtigt.

Jeg har gjort disse bemærkninger om forslagene for at vise, at vi ikke har noget imod visse af de foreslåede ændringer. Der kunne naturligvis være anledning til at komme nærmere ind på enkeltheder og forhold i forbindelse med alle de lovforslag, jeg her hurtigt er passeret over, men det ønsker jeg ikke at gøre. Jeg kan som andre klare mig med disse bemærkninger.

Det samme gælder forslaget om statskatteloven, selvom jeg naturligvis med hensyn til dette vil hæfte mig mere ved enkeltheder, end jeg har gjort det ved de andre 15 lovforslag. Når jeg gør det, er det, fordi statsskatteloven er hovedhjørnestenen i dette lovkompleks, og meget står og falder med, hvorledes denne lov bliver affattet.

Jeg vil da for det første sige, at det er en fordel, at man i selve den paragraf, der omhandler, hvorledes man skal finde frem til den skattepligtige indkomst, fastslår, at soldaternes vederlag ikke skal beskattes. Jeg synes, at en sådan beskatning er en urimelighed, og at det er et gode at nå frem til den nævnte nye regel.

Når vi kommer til det næste punkt, bestemmelsen om, at værdien af varer, der tages ud af produktionen, skal fastsættes til detaljprisen, må jeg sige, at jeg ikke er indforstået med denne regel. Jeg vil nok indrømme, at forslaget herom ikke ser særlig farligt ud, men drager man den fulde konsekvens af det, bliver der andre, som også kommer til at betale skat af indtægter, som de ikke har haft, betale skat af det, der er sparet. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard talte om det, man havde i udbytte af kolonihaver, han talte om sy-pigen. Det forekommer mig, at man kan tage andre ting med. Den mand, der arbejder i en radioforretning f. eks., køber et apparat til den pris, grosserereren har det til — det er da vist meget nær at antage — men hvis man skal følge princippet her, kommer den dag, hvor denne funktionær eller arbejder også skal skrive den rabat, han har fået på dette apparat, på en liste, og noget sådant kan føres videre med hensyn til besparelser i det hele taget. Det forekommer mig, at spørgsmålet er, om der skal svares skat af det, der spares. Det er jeg ikke tilhænger af. Det ender med, at afholdsmanden skal skrive op, hvad han sparer ved at købe mælk og ikke øl, og at ikke-rygeren skal skrive op, hvad han sparer ved ikke at ryge. Det forekommer mig, at man kommer altfor langt ud. Jeg er modstander af, at man skal betale skat af det, man sparer, og derfor er jeg også modstander af, at man beskatter forbrugsforeningerne.

Jeg har bemærket mig, at man ikke har foretaget nogen ændring i affattelsen af opgørelsen af varelager. Det er jeg med mange andre bekymret over, fordi vi ved, at den i praksis virker urimelig. Jeg forstår, at der arbejdes med visse problemer i denne forbindelse, ligesom der arbejdes med afskrivningsreglerne. Også på dette område forekommer det mig, at afskrivningsreglerne virker på en sådan måde, at indtægter, der burde beskattes, går fri, ikke alene, når